

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
DE VLAAMSE MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

BIS-Nota aan de leden van de Vlaamse Regering

Betreft:

- **Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, houdende een beperking van het op ondernemings- of vestigingsniveau verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie ontstane kosten voor elektro-intensieve ondernemingen**
- **Definitieve goedkeuring na adviesvraag aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State**

1. SITUERING

1.1. Inleiding

De groenestroomcertificatenverplichting houdt voor de toegangshouders de verplichting in om jaarlijks een bepaalde hoeveelheid certificaten bij de VREG in te dienen, waarbij de totaal afgenomen hoeveelheid elektriciteit op hun afnamepunten de basis vormt voor de berekening van het verplicht quotum. Artikel 7.1.10 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 bepaalt daarbij in §1 en §2 de certificatenverplichtingen voor groene stroom en in §3 de vrijstellingen op die quotumplicht.

In het Energiedecreet van 8 mei 2009 zijn een aantal verminderingen (“vrijstellingen”) van de quotumverplichting inzake groenestroomcertificaten voorzien. De vrijstellingen werden in het Vlaamse Gewest ingevoerd met artikel 2 van het decreet van 7 mei 2004 houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000, wat betreft het groenestroomcertificatensysteem (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 8 juni 2004). De totaal afgenomen hoeveelheid elektriciteit op hun afnamepunten wordt verminderd met een bepaalde hoeveelheid elektriciteit die door bepaalde ondernemingen wordt afgenomen. Naarmate de afname van elektriciteit op een bepaald afnamepunt stijgt boven bepaalde drempels, wordt per afnameschijf van dat afnamepunt een progressief stijgend percentage van de totaal afgenomen elektriciteit op dat afnamepunt in mindering gebracht voor de berekening van het jaarlijks door de toegangshouder te behalen quotum. Deze quotumvrijstellingen zijn bedoeld om de concurrentiepositie van elektro-intensieve bedrijven te bewaken. De regeling houdt slechts een indirect voordeel in voor de ondernemingen waarvoor op de afnamepunten ervan een vrijstelling wordt toegepast aangezien zij dan met hun toegangshouder een korting op de elektriciteitsfactuur kunnen negotiëren (als gevolg van private onderhandelingen tussen beide partijen).

De Europese richtsnoeren staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020 (hierna: ‘EEAG’) bieden de lidstaten evenwel ook een alternatieve mogelijkheid om, waar nodig, het op ondernemingsniveau verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie ontstane kosten te beperken tot 4% van de bruto toegevoegde waarde van bepaalde betrokken onderneming. Voor extra elektro-intensieve ondernemingen (met een elektriciteitsintensiteit van ten minste

20%) kunnen lidstaten het totale verschuldigde bedrag beperken tot 0,5% van de bruto toegevoegde waarde van de betrokken onderneming. Wanneer lidstaten besluiten om een beperking tot 4% of 0,5% van de bruto toegevoegde waarde toe te passen, moeten deze beperkingen gelden voor alle in aanmerking komende ondernemingen. De decretale grond voor deze mogelijkheid werd ingevoegd bij decreet van 27 november 2015 in artikel 7.1.10, §3/1 en via het decreet van 22 december 2017 werd deze paragraaf aangepast.

1.2. “Supercap”

Via het decreet van 27 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake energie (artikel 29, dat tevens het quotum verhoogde, alsook de vermindering daarop) werd een paragraaf 3/1 aan voormeld artikel 7.1.10 toegevoegd. Deze paragraaf voorziet in de hierboven vermeldde alternatieve mogelijkheid om het op ondernemingsniveau verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie ontstane kosten te beperken tot 4% dan wel 0,5% van de bruto toegevoegde waarde van de betrokken onderneming. Dit artikel heeft tot doel de concurrentiepositie van de meest elektro-intensieve bedrijven te bewaken, doordat de impact van het quotum op die elektro-intensieve verbruikers wordt beperkt en dit binnen de contouren van de Europese staatssteunregels. De cap voor elektro-intensieve verbruikers biedt de mogelijkheid om het door hen verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie ontstane kosten te beperken indien aan bepaalde (door de Vlaamse Regering nader te bepalen) voorwaarden wordt voldaan.

Via artikel 3 van het decreet van 22 december 2017 houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aanpassing van de groenestroomdoelstellingen, de WKK-doelstellingen en de energieheffing (BS 28 december 2017) werd deze paragraaf 3/1 gewijzigd, waardoor deze na aanpassing als volgt luidt:

“§ 3/1. Het op ondernemingsniveau of vestigingsniveau verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie ontstane kosten wordt beperkt tot 4% van de bruto toegevoegde waarde van de betrokken onderneming of vestiging. Voor ondernemingen of vestigingen met een elektriciteitsintensiteit van ten minste 20% wordt dit beperkt tot 0,5% van de bruto toegevoegde waarde van de betrokken onderneming of vestiging. Dit houdt in dat in afwijking van paragraaf 3 de factor E_v , vermeld in paragraaf 2, wordt verminderd met 100% van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt van de betrokken onderneming of vestigingsseenheid naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar $n-1$ waarvan de certificaatplichtige, vermeld in paragraaf 1, toegangshouder was.

De Vlaamse Regering bepaalt de te volgen procedures, alsmede de modaliteiten en voorwaarden waaraan moet worden voldaan voor het verkrijgen van deze vermindering. De Vlaamse Regering maakt de toepassing van deze paragraaf afhankelijk van het storten van een bijdrage in het Energiefonds in het jaar $n-1$.”

Paragraaf 3/1 werd aangepast op de volgende wijze:

- In navolging van andere lidstaten (met name FR, DE) wordt de beperking van het bedrag, behalve op ondernemingsniveau, ook toegelaten op vestigingsniveau;
- Er wordt toegevoegd dat de vermindering moet worden toegepast door het storten van een zekere bijdrage (i.e. de 4% dan wel 0,5% van de bruto toegevoegde waarde van de betrokken onderneming of vestiging) in het Energiefonds. Indien die nader te bepalen bijdrage effectief gestort is, wordt vervolgens de desbetreffende toegangshouder vrijgesteld van de quotumverplichting door de factor ‘ E_v ’ te verminderen met 100% van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt van de betrokken onderneming of vestigingsseenheid naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar $n-1$ waarin de certificaatplichtige toegangshouder was. De concrete voorwaarden en procedurele modaliteiten moeten verder worden bepaald in het uitvoeringsbesluit.

De bijdrage is equivalent aan het percentage dat om als verenigbaar te worden aangemerkt de Europese Commissie voorschrijft dat steeds als minimumkost moet worden gedragen. In ruil voor het betalen van dat bedrag aan het Energiefonds worden deze ondernemingen of vestigingen met betrekking tot de overeenkomstige afnames op diens afnamepunten dan vrijgesteld van de

gevolgen van de certificatenverplichting, zoals die in voorkomend geval door de toegangshouder aan hem wordt doorgerekend.

De Vlaamse Regering moet de te volgen procedures, alsmede de modaliteiten en voorwaarden waaraan moet worden voldaan voor het verkrijgen van deze vermindering, bepalen, en moet ook een procedure bepalen voor het vaststellen van de hoogte van de te storten bijdrage. Het voorliggende ontwerpbesluit geeft hieraan uitvoering.

1.3. Gevolgde regelgevende procedure

De Vlaamse Regering hechtte op 22 december 2017 haar eerste principiële goedkeuring¹ aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, houdende een beperking van het op ondernemings- of vestigingsniveau verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie ontstane kosten voor elektro-intensieve ondernemingen, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid, om over het ontwerpbesluit het advies in te winnen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen.

2. **ADVIES VAN DE AFDELING WETGEVING VAN DE RAAD VAN STATE**

De afdeling Wetgeving van de Raad van State verstrekke betreffende het ontwerp van besluit op 8 februari 2018 haar advies nr. 62.797/3. Het advies gaat als bijlage 2. De Raad maakt in haar advies de volgende opmerkingen:

- De Raad maakt een aantal wetgevingstechnische opmerkingen met betrekking tot de precisering van de aanhef en de formulering van artikel 2. Met deze opmerkingen werd rekening gehouden bij de eindredactie van het ontwerpbesluit.
- De Raad meent dat er geen decretale rechtsgrond is voor de verrekening van de federale kosten in de hoogte van de bijdrage die door de onderneming aan het Energiefonds moet worden betaald.

Artikel 7.1.10, §3/1, tweede lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009 stelt dat de Vlaamse Regering de toepassing van deze paragraaf afhankelijk maakt van het storten van “een bijdrage” in het Energiefonds in het jaar n-1. Zoals de Raad zelf in haar advies aanhaalt bepaalt dat artikel echter niet rechtstreeks de hoogte van die bijdrage of hoe die in artikel 7.1.10, §3/1, eerste lid vermelde respectievelijke 4% of 0,5% van de bruto toegevoegde waarde exact moet worden berekend. De in het ontwerpbesluit voorziene mogelijke verrekening van een eventueel op federaal niveau geïmplementeerde gelijkaardige steunregeling moet worden gezien als een louter internrechtelijke “toegift” die door het Vlaamse Gewest bij toepassing van haar eigen bevoegdheden aan die bedrijven wordt gedaan, maar waartoe het gewest noch op grond van de bevoegdheidsverdelende regels, noch op grond van de EEAG (op voorwaarde dat in zijn geheel het minimumplafond van 0,5%/4% wordt gerespecteerd) toe gehouden is.

- De Raad stelt dat de regeling moet worden aangemeld bij de Europese Commissie als zijnde staatssteun. De EEAG zet immers enkel uiteen volgens welke criteria de Europese Commissie dergelijke steunmaatregelen zal beoordelen indien ze worden aangemeld, maar houdt uitdrukkelijk geen vrijstelling van aanmelding in. De Raad stelt dat aangezien het ontwerp staatssteun inhoudt, daaruit dan weer voortvloeit dat de inwerkingtreding van de ontworpen regeling omwille van de standstill-verplichting niet kan voorafgaan aan de beslissing van de Europese Commissie in het kader van de aanmelding overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het VWEU.

---

¹ VR 2017 2212 DOC.1443/1BIS

Om aan deze opmerking tegemoet te komen wordt in een specifieke overgangsbepaling (het ontworpen artikel 12.3.16) voorzien. Tegelijkertijd wordt in een bepaling voorzien waarmee deze overgangsbepaling wordt opgeheven, maar de inwerkingtreding ervan wordt aan de minister gedelegeerd.²

3. AANPASSINGEN AAN HET ONTWERP VAN BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING TOT WIJZIGING VAN HET ENERGIEBESLUIT VAN 19 NOVEMBER 2010, HOUDENDE EEN BEPERKING VAN HET OP ONDERNEMINGS- OF VESTIGINGSNIVEAU VERSCHULDIGDE BEDRAG VAN DE DOOR FINANCIERINGSSTEUN VOOR HERNIEUWBARE ENERGIE ONTSTANE KOSTEN VOOR ELEKTRO-INTENSIEVE ONDERNEMINGEN

De volgende technische wijzigingen werden aan het ontwerp van besluit aangebracht:

- Bijlage 4 van EEAG stelt dat voor de toepassing van onderdeel 3.7.2 moet worden gebruikgemaakt van “het rekenkundige gemiddelde over de drie meest recente jaren waarvoor gegevens over de bruto toegevoegde waarde beschikbaar zijn”. Een gelijkaardige bepaling werd eerder reeds ingeschreven in het ontworpen artikel 6.6.1, §4 met betrekking tot de berekening van het elektriciteitsverbruik van de onderneming of vestigingseenheid, maar in de bepaling die betrekking heeft op het bepalen van de hoogte van de bijdrage, vermeld in paragraaf 1 en 2 voor de bruto toegevoegde waarde gebeurde dit nog niet. Dit wordt thans rechtgezet.
- In voetnoot 3³ en voetnoot 4⁴ van bijlage 4 van de EEAG wordt, wat betreft de berekening van het de bruto toegevoegde waarde en het elektriciteitsverbruik, door de Europese Commissie voorzien in een regeling voor ondernemingen die nog geen drie jaar bestaan, en waarvoor dus geen gegevens over de drie meest recente jaren bestaan.

Deze regeling wordt in het ontwerp overgenomen, behoudens het geval van een aanvraag gedurende het eerste exploitatiejaar van een nieuwe inrichting⁵: gelet op de specificiteit van het alternatief voor de supercap, het Vlaamse ondersteuningssysteem voor hernieuwbare energie, en de consequenties bij het niet voldoen aan de voorwaarden, is het immers onmogelijk om, zoals de

---

² Dit houdt dan in dat een eerste aanvraag kan worden ingediend per 15 juli 2018 en in voldoende regelgevende flexibiliteit kan worden voorzien. In dit geval zijn er drie hypothesen:

- de Europese Commissie neemt voor 15 oktober N-1 (bv. op 13 september 2018) een gunstige beslissing: via ministerieel besluit dat de inwerkingtreding regelt van artikel 4 kan de overgangsbepaling direct worden opgeheven en de termijnen uit de standaardprocedure uit artikel 6.6.2 blijven ook voor aanvragen uit 2018 van kracht.
- de Europese Commissie neemt tussen 15 oktober N-1 en 15 januari N geen negatieve beslissing: overgangsbepaling van artikel 12.3.16 blijft qua termijnen voor aanvragen 2018 van kracht, maar “supercap” wordt effectief toegepast. Minister bepaalt vervolgens voor de start van volgende aanvraagperiode de inwerkingtreding van de opheffing van de overgangsbepaling.
- de Europese Commissie neemt vóór 15 januari N een negatieve beslissing: de principebeslissing van 15 oktober N-1 (bv. 15 oktober 2018) vervalt. Ondernemingen vallen dan terug op standaardvrijstellingen uit art. 7.1.10, §3 Energiedecreet.
- Overgangsbepaling blijft voorlopig ook voor aanvragen in N van kracht tot ze wordt opgeheven.

³ Die voetnoot 3 stelt: *“In het geval van ondernemingen die minder dan één jaar bestaan, kunnen tijdens het eerste exploitatiejaar prognosegegevens worden gebruikt. lidstaten dienen echter een beoordeling achteraf uit te voeren aan het eind van het eerste exploitatiejaar (“jaar 1”), om na te gaan of de onderneming in aanmerking komt en of de daarvoor op grond van punt 189 in onderdeel 3.7.2 geldende beperkingen inzake kosten (als percentage van de bruto toegevoegde waarde) zijn nageleefd. Na deze beoordeling achteraf dienen lidstaten ondernemingen te compenseren, of de verschaft compensatie terug te vorderen, al naar gelang. Voor “jaar 2” dienen gegevens voor jaar 1 te worden gebruikt. Voor “jaar 3” dient het rekenkundig gemiddelde van de gegevens voor “jaar 1” en “jaar 2” te worden gebruikt. Voor “jaar 4” dient het rekenkundig gemiddelde van gegevens voor de drie voorgaande jaren te worden gebruikt.”*

⁴ Voetnoot 4 stelt dan weer dat voetnoot 3 van overeenkomstige toepassing is voor de berekening van het elektriciteitsverbruik.

⁵ Enkel het geval van het exploitatiejaar waarin een volledige nieuwe en daarvoor nog niet bestaande inrichting (bv. een nieuw bedrijventerrein) voor het eerst operationeel wordt, wordt hier gevisieerd. Hiermee wordt dan ook expliciet niet het geval bedoeld waarbij een bestaande installatie of vestigingseenheid bv. wordt verkocht, of in een andere rechtspersoon of dochtervennootschap wordt gestoken: in dit geval zijn er immers wel gegevens beschikbaar met betrekking tot de voorgaande jaren, en zullen de standaardregels van toepassing zijn.

voetnoot vereist, een op grond van prognosegegevens onterecht verschaft compensatie *ex post facto* nog terug te vorderen.

Een nieuwe elektro-intensieve onderneming of vestiging die in jaar 1 onmiddellijk cumulatief aan alle voorwaarden voor toepassing van de “supercap” voldoet, zal zich in de praktijk minder voordoen. Bovendien kan de vestiging/onderneming in elk geval nog steeds gebruik maken van de standaard vrijstellingen uit artikel 7.1.10, §3 van het Energiedecreet. Daarom wordt voorgesteld om het ontwerp aan te passen zodat gedurende de loop van het eerste exploitatiejaar geen aanvraag, als vermeld in het ontworpen artikel 6.6.2, §1, kan worden ingediend.

- Ten slotte werden naar aanleiding van het advies van de Raad van State een aantal wetgevingstechnische aanpassingen doorgevoerd aan de aanhef, en aan artikel 2 en artikel 4.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL VAN BESLISSING OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerp van besluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de begroting van Vlaamse overheid.

5. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSKADER EN DE PERSONEELSBUDGETTEN VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerp van besluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op het personeelskader en de personeelsbudgetten van Vlaamse overheid.

6. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Er werden aan het ontwerp van besluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de lokale besturen.

7. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar definitieve goedkeuring te hechten aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, houdende een beperking van het op ondernemings- of vestigingsniveau verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie ontstane kosten voor elektro-intensieve ondernemingen;

Bart TOMMELEIN
Viceminister-president van de Vlaamse Regering
Vlaams minister van Financiën, Begroting en Energie

Bijlagen:

- Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, houdende een beperking van het op ondernemings- of vestigingsniveau verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie ontstane kosten voor elektro-intensieve ondernemingen
- Advies van de Raad van State nr. 62.797/3 van 8 februari 2018